

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ व्यपनामिन् स्वार्थेणिच् व्यपनीतमित्यर्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ योषिताभगुरिभेदोष्प ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां

अनेनाखेणतेगुप्तःसुतःपरबलार्दनः ॥ भविष्यतिदुराधर्षःसर्वलोकेषुसर्वदा ॥ ३४ ॥ तथेत्युक्तागतादेवीकृतकामामनस्विनी ॥ सचाप्यासीदुराधर्षो नरकःशत्रु
तापनः ॥ ३५ ॥ तस्मात्प्राग्योतिषं प्राप्तं तदस्त्रं पार्थम्यकं ॥ नास्यावध्योस्ति लोकैषु सैद्रुद्रेषुमारिष ॥ ३६ ॥ तन्मयात्वक्तृतेचैतदन्यथाव्यपनामिन् ॥ विमुक्तं प
रमाखेणजहिपार्थमहासुरं ॥ ३७ ॥ वैरिणंजहिदुर्धर्षंभगदत्तंसुरद्विषं ॥ यथाहंजघ्निवान्पूर्वहितार्थंनरकंतथा ॥ ३८ ॥ एवमुक्तस्तदापार्थःकेशवेनमहात्मना ॥
भगदत्तंशितैर्बाणैःसहसासमवाकिन् ॥ ३९ ॥ ततःपार्थोमहाबाहुरसंभ्रांतोमहामनाः ॥ कुंभयोरंतरेनागंनाराचेनसमापयत् ॥ ४० ॥ ससमासाद्यतं नागंवा
णोवज्रइवान्मलं ॥ अभ्यगात्सहपुंखेनवल्मीकमिवपन्नगः ॥ ४१ ॥ सकरीभगदत्तेन प्रेर्यमाणोमुहुर्मुहुः ॥ नकरोतिवचस्तस्यदरिद्रस्येवयोषिता ॥ ४२ ॥ सतु
विष्टभ्यगान्नाणिदंताभ्यामवनिंययौ ॥ नदन्नात्तस्वनंप्राणानुत्ससर्जमहाद्विपः ॥ ४३ ॥ ततोगांढीवयन्वानमभ्यभाषतकेशवः ॥ अयंमहत्तरःपार्थपलितेन
समावृतः ॥ ४४ ॥ वलीसंछन्ननयनःशूरःपरमदुर्जयः ॥ अक्ष्णोरुन्मीलनार्थयवद्वपद्वोह्यसौवृपः ॥ ४५ ॥ देववाक्यात्प्रचिच्छेदशरेणभृशमर्जुनः ॥
छिन्नमात्रैशुकेतस्मिन् रुद्धनेत्रोबभूवसः ॥ ४६ ॥ तमोमयंजगन्मेनेभगदत्तःप्रतापवान् ॥ ततश्चंद्रार्धंविबेनबाणेननतपर्वणा ॥ ४७ ॥ विभेददृढयंराज्ञोभग
दत्तस्यपांडवः ॥ सभिन्नदृढयोराराजाभगदत्तःकिरीटिना ॥ ४८ ॥ शरासनंशरांश्चैवगतासुःप्रमुमोचह ॥ शिरसस्तस्यविभ्रष्टं पपातचवरांशुकं ॥ नालताडन
विभ्रष्टं पलाशंनलिनादिव ॥ ४९ ॥ सहेममालीतपनीयभांडात्पपातनागाद्विरिसन्निकाशात् ॥ सुपुष्पितोमारुतवेगरुणोमहीधराग्रादिवकर्णिकारः ॥ ५० ॥
निहत्यतंनरपतिमिंद्रविक्रमंसखायमिंद्रस्यतदैंद्रिराहवे ॥ ततोपरंस्तवजयकांक्षिणोनरान्बभंजवायुर्बलवान्द्रुमानिव ॥ ५१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणप
र्वणिसंशप्तकवधपर्वणिभगदत्तवधेएकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ४३ ॥ संजयउवाच प्रियमिंद्रस्यसततंसखायममि
तौजसं ॥ हत्वाप्राग्योतिषंपार्थःप्रदक्षिणमवर्त्तत ॥ १ ॥ ततोगांधाराजस्यसुतौपरपुरंजयौ ॥ अर्द्धतामर्जुनंसंख्येभ्रातरौवृषकाचलौ ॥ २ ॥ तौसमेत्यार्जुनं
वीरौपुरःपश्चाच्चधन्विनौ ॥ अविध्येतांमहावेगैर्निशितैराशुगैर्भृशं ॥ ३ ॥ वृषकस्यहयान्सूतंधनुश्छत्रंरथंध्वजं ॥ तिलशोव्यधमत्पार्थःसौबलस्यशितैःशरैः ॥
॥ ४ ॥ ततोर्जुनःशरव्रातैर्नानाप्रहरणैरपि ॥ गांधारानाकुलंश्चैकैसौबलप्रमुखान्पुनः ॥ ५ ॥ एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ४३ ॥ प्रियमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥